

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 15 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, declarate de avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și de inculpatul

Florența Anatolie Alexandru, născut la 30 august 1984, originar și domiciliat s. Coșcalia, r-nul Căușeni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.02.2011 - 15.02.2012;

Instanța de apel: 26.03.2012 - 29.05.2012;

Instanța de recurs: 08.10.2012 - 18.12.2012;

Instanța de apel: 24.01.2013 - 23.01.2014;

Instanța de recurs: 08.04.2014 - 24.06.2014;

Instanța de apel: 21.07.2014 - 21.01.2015;

Instanța de recurs: 08.04.2015 - 03.06.2015;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 15 februarie 2012 Anatolie Florența a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Lilian Stîncă, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Prima instanță, în baza probelor administrate, a constatat *în fapt* că, Anatolie Florența la 13.01.2010, aproximativ la ora 02:00, mergînd împreună cu Mihail Tărîța pe străzile s. Coșcalia, r-nul Căușeni, fiind în stare de ebrietate a deteriorat geamul și a pătruns în automobilul model „Opel – Omega” care îi aparținea lui Lilian Stîncă, de unde a sustras un casetofon model „JVC”, la prețul de 1.700 lei, un rucsac la prețul de 400 lei, un casetofon model „OMEGA”, la prețul de 500 lei, două încărcătoare mobile în suma de 350 lei, un acumulator model „Bosch” cu costul de 1.700 lei, cauzînd părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 4.650 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Anatolie Florența să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, invocând că pedeapsa stabilită este prea blândă.

- **inculpatul și avocatul Grigore Demian, în numele inculpatului**, au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelurilor au invocat că, atât, în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță, nu au fost prezentate probe care ar dovedi că infracțiunea imputată lui Anatolie Florența a fost săvârșită de acesta.

Organul de urmărire penală nu a acumulat probe în vederea descoperirii infracțiunii date, cu toate că la fața locului au fost depistate urme digitale și urme de încălțăminte care, de fapt, nu aparțin lui Anatolie Florența.

Unica probă pe care s-a bazat prima instanță, a fost declarațiile martorului Mihail Tărîța, care pe parcursul urmăririi penale a fost amenințat de partea vătămată și colaboratorii de poliție pentru a da declarații împotriva lui Anatolie Florența.

Au menționat că, fiind interogat în instanța de judecată, martorul Mihail Tărîța a declarat despre faptul maltratării sale de către partea vătămată în scopul depunerii declarațiilor împotriva lui Anatolie Florența, însă, nu cunoaște cine a săvârșit infracțiunea dată.

Acest martor a fost amenințat și în instanța de judecată de colaboratorii de poliție, după ce a dat declarații, fapt despre care a fost înștiințată instanța, care însă, nu a reacționat nici într-un fel.

Consideră că, declarațiile martorului Mihail Tărîța care au fost obținute la urmărirea penală prin aplicarea violenței și amenințării nu pot fi admise de instanță și puse la baza unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 mai 2012 au fost respinse apelurile declarate de către procuror, inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis, că vinovăția lui Anatolie Florența în săvârșirea infracțiunii imputate a fost cu certitudine dovedită în cadrul ședinței de judecată, în baza probelor administrate și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate Lilian Stîncă, martorilor Andrei Țița, Mihail Tărîța, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13.01.2010, cu planșă fotografică (f.d.9-11, vol.I).

Instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare, în calitate de probe declarațiile martorului ocular Mihail Tărîța depuse pe parcursul urmăririi penale, pentru că acestea corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar afirmațiile acestuia precum că în timpul urmăririi penale a fost constrâns fizic și psihic de către colaboratorii de poliție, au fost verificate de către instanță fiind dovedită netemeinicia lor (f.d.191-193, vol.I).

4.2. La stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 75, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanței agravante - starea de ebrietate a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul este consumator de băuturi alcoolice, anterior judecat, și corect i-a stabilit acestuia pedeapsa non-privativă de libertate, considerînd că

scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără privarea acestuia de libertate (f.d.16, 49, vol.I), din care considerent, argumentele procurorului cu privire la blîndețea pedepsei aplicate inculpatului, au fost reținute de instanțe de apel ca nefondate.

5. Inculpatul și avocatul Grigore Demian, în numele inculpatului, au contestat cu recursuri ordinare hotărîrile pronunțate, în care au solicitat achitarea inculpatului motivînd, că infracțiunea nu a fost săvîrșită de acesta și că lipsesc probe suficiente ce ar confirma vinovăția.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2012, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a constatat că, instanțele de fond au adoptat sentința de condamnare numai în baza depozițiilor contradictorii depuse de martorul Mihail Tărîța și a recunoscut, că la aprecierea probelor au apărut „dubii rezonabile” (f.d.267, vol.I).

Mai mult, nici prima instanță, nici instanța de apel nu a combătut versiunea inculpatului precum, că martorul Mihail Tărîța a fost maltratată de către partea vătămată Lilian Stîncă pentru a da depoziții în favoarea învinuirii.

Această versiune a fost confirmată și de martorul Gheorghe Coca.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat de inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Anatolie Florența a fost achitat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

7.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut, că prima instanță judecînd cauza, corect a stabilit circumstanțele de fapt, însă incorect a dat aprecierea probelor prezentate, fapt ce a dus la emiterea unei sentințe de condamnare ilegale.

La emiterea sentinței de condamnare, prima instanță greșit s-a bazat pe declarațiile martorului Mihail Tărîța depuse pe parcursul urmăririi penale, considerînd că corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei și totodată a criticat declarațiile date de acest martor în ședința de judecată, menționînd, că ele au fost schimbate în interesele inculpatului în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvîrșită, deoarece faptul maltratării lui Mihail Tărîța, a fost confirmat de martorii Ion Lungu, Ioana Tărîța și Gheorghe Coca.

Instanța de apel, lecturînd ordonanța de neîncepere a urmăririi penale pe faptul maltratării lui Mihail Tărîța din 19.12.2011, a constatat că procurorul a examinat cazul privind maltratarea lui Mihail Tărîța superficial, fără a da o apreciere tuturor declarațiilor pe caz, fiind o concluzie pripită.

De asemenea, atît la urmărirea penală, cît și în prima instanță nu au fost înlăturate contradicțiile apărute între declarațiile părții vătămate, martorului Mihail Tărîța și alte declarații pe cazul dat.

8. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitînd casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că:

- prima instanță corect a pus la baza sentinței în calitate de probe, declarațiile

martorului ocular Mihail Tărița depuse pe parcursul urmăririi penale, pentru că acestea corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar alegațiile acestuia precum că a fost constrâns fizic și psihic de către colaboratorii de poliție și partea vătămată au fost verificate de către instanță, fiind dovedită netemeinicia lor.

Poziția aleasă de martorul ocular, Mihail Tărița în instanța de judecată și schimbarea declarațiilor lui este în interesele inculpatului și în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, fiind influențat de acesta și rudele sale;

- instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor administrate de către partea acuzării, a admis probele administrate de către partea apărării (în special declarațiile modificate ale martorului ocular Mihail Tărița), lipsite de veridicitate, concludență și a ajuns la o concluzie greșită ce ține de aprecierea circumstanțelor de fapt ale cauzei;

- instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărâre (inclusiv de achitare), după regulile pentru judecarea în primă instanță;

- instanța de apel nu a combătut în mod obiectiv și legal concluziile primei instanțe despre vinovăția inculpatului, greșit fiind admise apelurile inculpatului și apărătorului acestuia, fapt prin care a fost admisă o eroare de drept.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2014, a fost admis recursul declarat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei, la Curtea de Apel Chișinău.

9.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat, că contrar prevederilor art. 417 alin. (1) lit. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel, a casat sentința de condamnare și a pronunțat o decizie de achitare, fără a descrie fapta constatată și s-a limitat doar la fraza „*Colegiul consideră, că prima instanța judecând cauza corect a stabilit circumstanțele de fapt, însă incorect a dat aprecierea probelor prezentate, fapt ce a dus la emiterea unei sentințe de condamnare ilegale*”.

Totodată, instanța de recurs a evidențiat că modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, fără audierea părților, martorilor și cercetarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa (declarațiile martorilor Ion Lungu, Ioana Tărița, Gheorghe Coca etc), fără a elucida divergențele depistate în declarațiile martorului Mihail Tărița date la orice etapă a procesului, denotă emiterea unei soluții care conține o eroare de drept, deoarece motivarea soluției trebuie să rezulte și din administrarea legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărâre, conform regulilor stabilite pentru prima instanță.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.39-41, vol.II), rezultă că fiind prezenți atât inculpatul, cât și partea vătămată în cadrul ședinței, aceștia nu au fost audiați conform prevederilor art. 337 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, a pus la baza deciziei de achitare declarațiile martorului Mihail Tărița depuse în cadrul primei instanțe și fără a ține cont de faptul că, ordonanța din 19.12.2011 cu privire la neînceperea urmăririi penale pe faptul maltratării martorului Mihail Tărița de către partea vătămată Lilian Stîncă, nu a fost contestată de părțile interesate.

A mai evidențiat instanța de recurs că, instanța de apel nu s-a expus nici

într-un mod asupra apelului declarat de către procuror, fapt ce contravine prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015 au fost admise, inclusiv din oficiu, conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, apelurile declarate de procuror, inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Anatolie Florența intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a enunțat că, verificând probele prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea indică incontestabil la componența infracțiunii incriminate inculpatului Anatolie Florența în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și respectiv, argumentele inculpatului și avocatului inculpatului, Grigore Demian precum că *„organul de urmărire penală nu a acumulat probe în vederea descoperirii infracțiunii, iar în prima instanță nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că infracțiunea imputată lui Florența Anatolie a fost săvârșită de el”*, au fost respinse.

Totodată, instanța de apel a reținut că, deși vinovăția inculpatului a fost dovedită, prin prisma prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a admis și din oficiu apelurile declarate de procuror, inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și a încetat procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, ținând cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod de procedură penală.

11. Hotărârile pronunțate au fost contestate cu recurs ordinar de către avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat:

- *avocatul Grigore Demian în numele inculpatului*, în temeiul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului a invocat, că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, iar careva probe ce demonstrează vinovăția acestuia în instanțele de judecată nu au fost prezentate, totuși instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia este dovedită prin probele anexate la materialele dosarului și anume declarațiile părții vătămate Lilian Stîncă și ale martorului Mihail Tărîța, care se atestă a fi contradictorii la diferite etape ale cercetării judecătorești.

Faptul aplicării violenței față de martorul Mihail Tărîța, a fost confirmat și prin declarațiile martorului Coca Gheorghe, depuse în prima instanță, însă instanța de apel a exclus faptul maltratării martorului și a făcut trimitere la ordonanțele de neîncepere a urmăririi penale.

La examinarea plângerii lui Mihail Tărîța, au fost audiate doar persoanele interesate, însă nu și martorii Gheorghe Coca, Ioana Tărîța și Ion Lungu.

Mai mult, Mihail Tărîța a fost amenințat și de colaboratul de poliție Oleg Țibîrnă, fapt despre care a fost înștiințată prima instanță, însă nu a reacționat,

așa precum nici procuratura nu s-a autosesizat, iar în instanța de apel aceste aspecte au fost trecute cu vederea.

Subliniază că, în instanța de judecată inculpatul a menționat că acest dosar a fost intentat în privința sa de către colaboratorul de poliție Oleg Țîbîrnă, cu care se află în relații ostile.

Subsidiar a menționat, că acuzatorul de stat și-a întemeiat învinuirea doar pe presupuneri, iar instanța de apel a admis condamnarea contrar principiului prezumției nevinovăției, întrucît inculpatul nu trebuie să-și dovedească nevinovăția.

- **inculpatul**, fără a invoca careva temeii concret prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În motivare a invocat că:

- a fost condamnat pentru o faptă care nu a fost săvîrșită de el, iar dînsul, atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul judecării cauzei nu a recunoscut vina;

- unica probă în baza căreia acuzatorul își întemeiază învinuirea sunt declarațiile martorului Mihail Tărița, care la diverse etape au fost contradictorii și care pînă la urmă a renunțat la declarațiile sale referitor la faptul că „*Anatolie Florența a săvîrșit infracțiunea cu ajutorul unei bărdițe*”;

- nu este clar ale cui amprente au fost depistate la fața locului și de ce din cinci amprente ridicate de la fața locului, au rămas doar două, care nu-i aparțin lui;

- acuzatorul de stat și-a întemeiat învinuirea doar pe presupuneri, iar inculpatul nu are obligația de a-și demonstra nevinovăția.

12. Pe marginea recursurilor a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Suvac Nicolae, care a solicitat dispunerea inadmisibilității acestora, deoarece argumentele invocate reprezintă un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate la dosar și nu pot servi temei pentru rejudecarea cauzei.

Totodată, decizia instanței de apel a fost adoptată în corespundere cu prevederile legii procesual penale, fiind legală și întemeiată.

13. Verificînd argumentele invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

13.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursurilor declarate de avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și inculpat, se constată că, recurenții critică hotărîrile judecătorești sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, fiind de părerea că instanțele eronat au reținut că infracțiunea a fost săvîrșită de Anatolie Florența.

Însă, la judecarea cauzei, Colegiul reține că, nu a fost constatată prezența în speță a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care

analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate în prezenta cauză sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, se relevă că, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile înaintate de procuror, inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 10.1. din prezenta decizie.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelurilor declarate de procuror, inculpat și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a reținut fapta constatată de prima instanță și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul Anatolie Florența.

Astfel, Colegiul penal, reține că instanța de apel, verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Anatolie Florența în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursurilor înaintate, se evidențiază că recurenții în mod decisiv, au motivat recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

14.2. Referitor la argumentul recurenților ce ține de maltratarea martorului Mihail Tărița pentru a depune declarații în defavoarea inculpatului, Colegiul penal menționează că, procurorul Vitalie Bișleaga, neimplicat în urmărirea penală în cauza dată, în rezultatul analizei probatoriului administrat, a constatat că declarațiile martorului ocular Mihail Tărița date în ședința de judecată au purtat un caracter declarativ, fiind lipsite de suport probatoriu, martorul acționînd doar în interesele inculpatului Anatolie Florența, pentru ce a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 19.12.2011, în temeiul lipsei faptului infracțiunii (f.d.191-193, vol.I),

Martorul ocular Mihail Tărița a confirmat în ședința de judecată că, i-a fost adusă la cunoștință ordonanța nominalizată, dar nu a contestat-o în modul și termenul prevăzut de lege.

Colegiul penal reține ca întemeiată concluzia instanțelor de fond că, poziția aleasă de martorul ocular Mihail Tărița în instanța de judecată și la schimbarea declarațiilor lui, este în interesele inculpatului și în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvîrșită, fiind influențat de acesta și

rucele sale.

Totodată instanța de recurs, reține ca neîntemeiat argumentul recurenților că, prima instanță a fost înștiințată despre faptul că, imediat după finisarea ședinței de judecată în care martorul ocular Mihail Tărița a depus declarații în favoarea inculpatului, a fost amenințat, în cadrul judecătorei de către colaboratorul de poliție Oleg Țîbîrnă, însă nu a întreprins careva măsuri în acest sens, deoarece, instanța nu este organ de urmărire penală iar martorul a avut posibilitatea de a sesiza imediat procuratura despre evenimentele ce s-au petrecut în privința lui.

Totuși, de la 19.12.2011, când a avut loc ședința de judecată în care a fost audiat suplimentar martorul Mihail Tărița, pînă la ședința din 15.02.2012, când a fost finisată cercetarea judecătorească, nu a fost prezentată probă (plîngerea adresată organelor competente) în confirmarea celor invocate de apărare.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza penală în privința inculpatului Anatolie Florența și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

15. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Grigore Demian în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe ***Florența Anatolie Alexandru***, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev